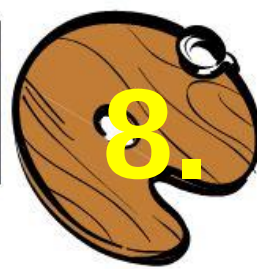

PATLAFON

Informačník pro amatérské patlátky
&
ČeskoSlovenský maliarsky klebetník

24. února 2013

Milí patlátkové a vážení, ba dokonce velevážení přátelé a příznivci!

Sešlo se nám zase několik zajímavých příspěvků, u kterých si myslím, že by neměly jen tak „zapadnout“. Proto si dovoluji vás opět obšťastnit naším „klebetníkem“:

Napsala nám Ildi Cs.:

Nie často sa objaví zaujímavé interview s maliarmi. Tentokrát, keďže sa u nás väčšina článkov točí okolo Vatikánu a diania v ňom, tak kohosi napadlo urobiť interview aj s "hlavným maliarom Vatikánu a posledných pápežov". Je ním žena, čo som ani netušila - dávam link (odporúčam prečítať):

<http://dennik.pravda.sk/Pravda.aspx?datum=16.2.2013#28>

Ak budete hľadať jej ďalšie obrazy na nete, tak tam zadajte: Natalia Tsarkova (Natalia Carkovova je skôr taký slovenský preklad jej ruského mena.)

K tomu dodám: Je vidieť, že snaha Eurohujerů nadělat z žen „kvotny“ (tedy slepice dosazované do různých funkcí na základě kvót), je těžkou urážkou schopných dívek, žen, dam, profesionálek, umělkyně,..... . Zapátral jsem, a přehlednější odkaz se mi zjevil na stránkách známého (česko-)slovenského politika Jozefa Mikloška

<http://jozefmiklosko.blog.sme.sk/c/219026/Natalia-Carkova-ruska-portretistka-papezov.html>

Přeji příjemné pokoukání na díla mimořádně schopné malířky.

ssss

Kdo jezdívá do Dřevohostic, tomu nejsou jména Štefan Dušička a Kamil Matao Stergiadis neznámá. Oba pánové, (pardon)– přátelé, mají společnou výstavu. Pozvánka zde:

Výstava obrazů, keramiky a fotografií

SVĚTLO BARVA

Štefan Dušička a Kamil Stergiadis

5. 3. - 30. 4. 2013

Vernisáž proběhne 5. 3. 2013 v 17:00 hodin.

PONDĚLÍ, STŘEDA, PÁTEK 9:00 - 15:00
ÚTERÝ, ČTVRTEK 9:00 - 19:00
SOBOTA, NEDĚLE ZAVŘENO
(pokud se v pondělí, středu a pátek uskuteční v MěDK Karviná večerní divadelní představení nebo jiná kulturní akce, bude Mánesova síň otevřena do jejich začátku)

Mánesova síň
Městského domu kultury Karviná

Dnes zde nebudu vykládat „Jak to mrším já“ (navzdory své nebetyčné skromnosti se musím ještě přiznat, že přišlo pár nečekaných příznivých ohlasů), protože na notoricky známou adresu cmuchalek@centrum.cz dorazilo zajímavé povídání od naší kamarádky, objevující se pod přezdívkou *Moravěnka*. Zde je:

MOJE ZÁŘIVÉ AKRYLOVÉ BARVY + JEDNA OLEJOVÁ

Já jsem si nadevšecko oblíbila akrylové barvy, vím, že je nepoužívá moc malířů, tak jsem si říkala, že bych se s vámi podělila o zkušenosti, radosti i trable s tímto novodobým fenoménem.

Když jsem po jednom alergickém záchvatu po malbě s olejem, navíc zasmraděném (promiňte mi ten výraz všichni, kdo milujete vůni terpentýnu) ložnicoateliéru, už naštvála, začala jsem pátrat po příhodné alternativě olejových barev a narazila jsem na barvy s honosným názvem akrylové. Jsem žena činu, nemeškala jsem a objednala.

Přišla nádherná sada 36 odstínů, olejovky šly do skříně, a začala jsem používat akryl, bez sebemenšího zápachu a tak báječně rychle schnoucí, až mi to bralo dech. Trvalo mi nějakou dobu, než jsem si zvykla na tu rychlost schnutí, ale se získáním určitého stupně zručnosti to začala být jednoznačně výhoda. Navíc lze přidáním speciálního média schnutí zpomalit, přiznávám, že zatím jsem tuto potřebu nepocítila. Jistě tento typ barev má i své nevýhody, ale ty jsem se naučila eliminovat na minimum a využívat spíš předností.

Tak jsem se dopracovala k určitému svému osobnímu stylu, například vím, že štětce musí být neustále ponořené do nádobek s vodou, stále musí být po ruce hadr na jejich čištění, a paletu že musím používat jen sporadicky a rychle, neváhat, nečumět, soustředit se a malovat. Velice často odebíráím barvy přímo z tuby, je to nesprávné vím, ale prostě se tomu nedokážu vyhnout, ať se sebevíc snažím. Používám hodně metodu lazurování, spoustu vody a tím vlastně míchám odstíny přímo na plátně. Pokud už sáhnu po paletě, když chci přece jen namíchat nějaký zvlášť specifický odstín a barva na paletě zbude, vyčetla jsem na internetu, že se má pokropit vodou, případně zabalit pro uchování do dalšího dne do igelitového sáčku. Když propadnete tomuto médiu, musíte při malování nosit staré šaty, nebo alespoň zástěru, jinak případné potřísnění už ze šatů nikdo nikdy nedostane.

Jako další nespornou výhodu těchto barev vidím ve variabilním použití, dá se jimi namalovat obraz podobný akvarelu, oleji, stejně jako Alla Prima, nebo in Pasto. Jsou tací, co říkají, že akryl má PŘÍLIŠ krásné, až kýčovitě zářivé barvy, ale já bych to směle zařadila mezi výhody, protože je to věc názoru a dalo by se o tom debatovat celé hodiny, samozřejmě ale je nezbytně nutné se s touto jedinečnou vlastností naučit zacházet. Zářivost je prospěšná jen v některých situacích, ale myslím si, že jednodušší je tlumit to co už je, než pracně vyvolávat to, co není.

Na trhu je velký výběr značek, naučila jsem se používat ty kvalitnější, to proto, že levné barvy časem mění barvu, třeba bílá šedne. Oblíbila jsem si a osvědčila se mi značka BASICS, nebo třeba Liquitex, či Winsor Newton. Dobré je na závěr malbu fixovat kvalitním lakem na akrylové barvy.

Je známo, že každé plus má i své mínus a to platí i u akrylových barev. Je na každém z nás, jaké barvy si zvolíme! Já osobně bych ty akrylové nazvala barvami POHODOVÝMI!!! Moje malířské tvoření nicméně spěchá mílovými kroky kupředu a v hlavičce si mi rodí nápad, zkusit znovu i něco olejem, a říkají o mě, že jsem, možná přehnaně pilná, takže nechme se překvapit!!! Dost možná, že příště budu pět ódy na barvy olejové, ty takzvané na umění...

Přiznávám, že moje prý neobyčejná píle, je vlastně přílišná touha po malování a protože už mi akrylové barvy přestaly na moji zálibu v portrétech na chvíli stačit, vrhla jsem se na techniku Dry Brush, která také rozhodně stojí za popsání. Takže, k uskutečnění obrazu technikou suchého štětce potřebujete jednu, nejlépe černou (dá se prý i jinýma, ale černá je nejlepší) olejovou barvu, několik štětců, výkres a gumu. Na přímé doporučení odbornice Dry Brush jsem začala na zkoušku kreslit dvě

koule. Vymáčkla jsem na noviny trochu černé barvy, asi hodinu nechala vysychat, pak namočila štětec, vytřela do ubrousku a ustrašeně začala šmrdlat po jedné straně koule, roztírajíc tak, aby na jedné straně byla tmavší a na druhé světlejší, pěkně do ztracena. První kouli jsem příliš prodrala, tlačíce na štětec silou, aby vůbec bylo něco vidět a nechápala jsem jak kočírovat obrysy tváře. Vzala jsem trochu hrubší akvarelový papír a ejhle, štětec už papír neprodrál, začínalo se ukazovat pěkné stínování. Popadla jsem nový arch akrylového papíru, nakreslila slabou předlohu modelky a zkusila jsem vyschlou olejovou barvou tvárnit stíny obličejů. Snažila jsem se nedávat moc barvy, ale při vši opatrnosti se mi občas udělala čmoužka větší, než jsem chtěla. Nicméně jakžtakž to připomínalo tvář, tak jsem s největší opatrností zapracovala na očích, nosu, rtech a obočí. Začínalo se to podobat obrázku, tak jsem zpracovala vlasy, spíš tmavší, poznamená několikrát dokola přes sebe. A pozadí, přiměřeně tmavé, ale ne moc. Když jsem byla trochu spokojená s celým dílem, vzala jsem gumu a snažila se zvýraznit světlé plochy, až po nejsvětlejší odlesky. Šlo to ztuha, protože černé barvy bylo hodně a guma okamžitě po jediném tahu byla špinavá a dělala čmouhy. Otírala jsem ji po každém čmárnutí a nakonec jsem i vymyslela, nebo vyčetla, že jsem si pomohla bílou barvou, třeba na světlýlka v očích, či ve vlasech, nebo na šperku. No vůbec to nevypadalo nejhůř, malé čmouhy tam ale byly a zdaleka jsem nebyla spokojená. Nicméně chytila jsem se drápkem a netrvalo dlouho a pustila jsem se do portrétu číslo dvě, snažíc se využít všechny své zkušenosti z prvního. Jak to dopadlo, můžete shlédnout v galerii. Ještě bych dodala, že barvy sice spotřebujete minimum, ale štětce hrozně trpí, měly by být tvrdší, já jeden dokonce zlomila, ovšem černobílou fotku tímto stylem zpracujete dokonale. Když se to naučíte...

-Moravěnka-

(Tak, a kdo další odhodí trému a podělí se s námi o své zkušenosti a pocity? – Z nějakého důvodu mám v poslední době pocit, že kolem nás žijí sami negramotní primitivové, kteří neumějí napsat ani řádek. Co je toho příčinou nevím, povinnou školní docházku zavedla už v pravěku moudrá dáma Marie Terezie Habsburská, moje favoritka mezi historickými osobnostmi.)

~~~~~

Drsná reportáž – bulvární zábava – satira – varování ?

Račte si sami vybrat. Ve Foru NARUBY v sekci Reportáže popisuje dle zážitků na vlastní kůži naše kamarádka SUN Soňa H. , jak také může vypadat příprava výstavy (v Praze!, nikoliv v nějakém indočeském ghetu). Můžete též kliknout na tento odkaz:

<http://hony.safrovi.eu/forum/text.php?id=1086>

SUN: Vlahý měsíc letní noci láká k odpočinku

(Blíženec tohoto obrázku se nachází i ve zmíněné reportáži)

~~~~~

PATLAFON – samizdatový plátek určený k informačnímu obtěžování malířské komunity. Obtěžování se lze zbavit hláškou na adrese cmuchalek@centrum.cz, obzvláště pikantní hlášky jsou vítány. Vychází pravidelně nepravidelně, bez souhlasu státních byrokratů. Starší čísla Patlafonu jsou na: <http://jan.safrovi.eu/PatlafonRozcPatlafon.htm>

